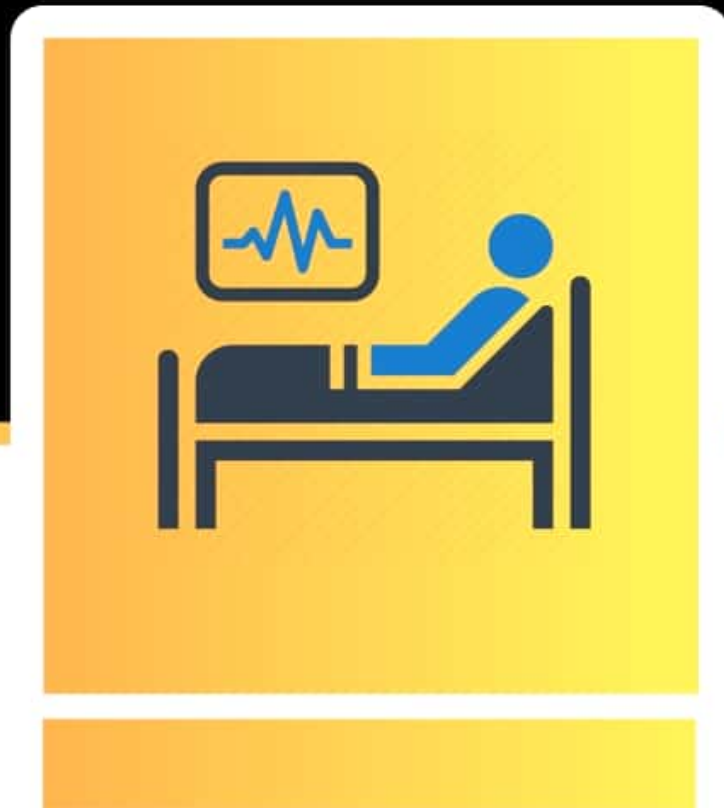

لیکوال: ابراهیم بن عبد الله المزروعی
ژباړن: لقمان حکیم حکمت

www.larkhud.com

يادونه

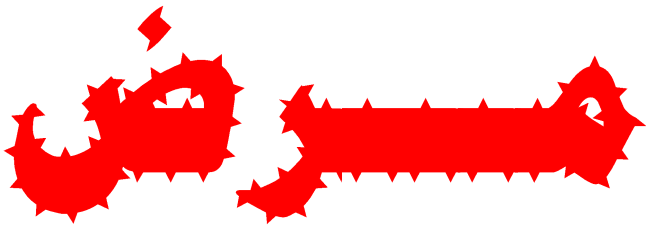
د اسلامي لارښود سائټ www.Larkhud.com له ليکلي موافقي پرته هېڅ چاته اجازت نه ورکوي چې نشریات يې په کتابي بڼه نشر او اشاعت کړي، دا عمل غير اخلاقي او قانوني جنايت بولي، د سرغړونې په صورت کې د هر ډول محکمي بشپړ حقوق لري.

اسلامي لارښود دعوتي خپرونډويه اداره ده، له هېڅ چا سره سياسي اړيکې نه پالي او نه د کوم گوند او يا تنظيم ترجماني کوي او نه د ليکوالانو د ليکنو او کتابونو د ملاتړ مسؤليت په غاړه اخلي، هر ليکوال د خپلې ليکنې عند الله او عند الناس مسؤول دی.

په درنښت

د اسلامي لارښود سائټ اداره

www.Larkhud.com

هم د الله نعمت دی

ليکوال: ابراهيم بن عبدالله المزروعى
ژباړن: لقمان حکيم حکمت

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العلمين، والصلاة والسلام على خاتم النبيين، وأشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له، وأن محمدا عبده ورسوله، وبعد:

ازمېښت ولې: د رنځ په شمول ټولې سترې ستونزې او حتی روغتيا او ټول محبوب شيان د الله د ازمېښت رباني طريقې دي، انسان پر هر څه باندې ازمېښت کيږي هم په خوښيو او هم په ناخوښيو، هم په هدايت او هم په ضلالت، الله پاک فرمايي **(وَبَلَّوْكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ)** [سورت انبياء: ۳۵] ژباړه: مونږ مو په خوښيو او ناخوښيو ازمایو او مونږ ته به تاسو راستنېږئ.

عبدالله بن عباس رضي الله عنه وايي: مونږ به مو په سختيو او سهولت، په جوړه او نا جوړه، په شتمنۍ او نېستۍ، په حرامو او حلالو، په پېروکارۍ او سرغړونې باندې وازمو (۱) رنځونه هغه څه دي چې الله پاک ورباندې خپل بندگان ازموي، رنځونه ډېرې گټې او ځانگړې احکام لري، په شفاء العليل کې يې ابن القيم رحمه الله له سلو نه ډېرې گټې ذکر کړې دي (۲).

د رنځونو له گټو او فائدو څخه ځينې دا دي:

۱ - په انسان کې د پټ عبوديت (صبر) او د ښکاره عبوديت (شکر) قوه را برسېره کوي.

انسان د تل لپاره د رنځ او صحت ترمنځ اوږي راوړي، ترڅو د الله پاک عبوديت ورته په پوره توگه وښودل شي، نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايي: **(عَجَبًا لِّأَمْرِ)**

(۱) تفسير الطبري: (۲۶۹/۱۶)

(۲) شفاء العليل: (۲۵)

الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ، صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ (۱)

ژباړه: د مومن حالت ته خوشحالي په کار ده او دا خوشحالي له مومن پرته د بل هېڅ چا لپاره نشته، که خیر ورته ورسېږي نو شکر پرې اوباسي نو د ده لپاره د گټې خبره ده او که تکلیف ورته ورسېږي نو صبر پرې وکړي نو د ده لپاره د گټې خبره ده.

۲ - په رنځونو او مرضونو باندې الله پاک له افسان څخه گناهونه رڼوي، چې څومره گناهونه تا په خپل زړه، غوږونو او سترگو او ژبې او د بدن نورو غړو په توسط کړي دي د مرض په سبب درڅخه رڼېږي، ابن عبدالبر رحمه الله وايي: سترې ستونزې، رنځونه او دردونه د ټولو علماؤ په اتفاق گناهونه روڼوي. (۲) ځکه کله مرض د افسان د گناه له کبله پرې واقع شي.

الله تعالی فرمايي: (وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ) (سورت شوری: ۳۰)

ژباړه: او تاسو ته چې کوم مشقت درسیږي نو ستاسو د لاسي گناهونو په سبب او الله پاک له ډېرو گناهونو څخه درته بخشش هم کوي.

او رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايي: (مَا اخْتَلَجَ عِرْقٌ وَلَا عَيْنٌ إِلَّا بِذَنْبٍ، وَمَا يَدْفَعُ اللَّهُ عَنْهُ أَكْثَرَ) (۳)

(۱) صحیح مسلم: (۲۹۹۹)

(۲) التمهید: (۶۱ / ۲۳)

(۳) المعجم الصغیر: (۱۰۵۳)

ژباړه: په رگونو او سترگو کې کېدوې د گناه په سبب راځي، او کوم عذابونه چې الله یې دفع کوي بیخي ډېر دي.

او په دنیا کې مومن په سزا نیول له دې څخه ډېر بهتره دي چې اخرت کې پرې ونيول شي، نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي: **(إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الْخَيْرَ عَجَلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الشَّرَّ أَمَسَكَ عَنْهُ بِذَنْبِهِ حَتَّى يُؤَافِيَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (۱)**

ژباړه: الله چې کله پر خپل بنده د خیر اراده ولري نو په دنیا کې ورله عقوبت ورکړي، او کله چې الله په خپل بنده د خیر اراده ونه لري نو په گناه یې په دنیا کې سزا ورنه کړي او اخرت کې ورته پوره سزا ورکړي. نور ډېر حدیثونه شته چې په مرضونو باندې الله پاک له انسان نه گناهونه رږوي چې ځینې نمونې یې دا دي:

نبي صلی الله علیه وسلم فرمایي: **(مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ آذَى، مَرَضٌ فَمَا سِوَاهُ، إِلَّا حَطَّ اللَّهُ لَهُ سَيِّئَاتِهِ، كَمَا تَحُطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا) (۲)**

ژباړه: هېڅ داسې مسلمان نشته چې کوم تکلیف ورته ورسېږي او یا مریض شي او یا بل تکلیف ورپېښ شي مګر الله ورڅخه گناهونه داسې رږوي لکه ونه چې خپلې پانې رږوي.

او نبي صلی الله علیه وسلم فرمایي: **(مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةُ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ حَاطِيَةٌ) (۳)**

(۱) سنن الترمذي: (۲۳۹۶)، صحيح الجامع الصغير: (۳۰۸)

(۲) صحيح البخاري: (۵۶۶۰)، صحيح مسلم: (۲۵۷۱).

(۳) سنن الترمذي: (۲۳۹۹).

ژباړه: په مومن نارینه او زڼانه باندې په خپل ځان، په بچو او مال کې تر هغه مصیبتونه پند وي چې له الله سره مخامخ شي او هېڅ گناه ورباندې نه وي.

۳ - په رنځ او مرض باندې د رنځور انسان حسنات ډیریري او مرتبه یې پورته کیري، کله چې هم انسان په مرض باندې صبر وکړي نو حسنات یې ډېر او مرتبه یې لاپسې پورته شي او د ډېرو اجرانو او ثوابونو څښتن شي، نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي: **(مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُشَاكُ شَوْكَةً، فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا كُتِبَتْ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ،**

وَمُحِبَّتٌ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ) (۱)

ژباړه: د هېڅ مسلمان په خپه کې غنه نه ځي یا ورته له دې نه غټ بل مصیبت نه رسیږي مگر یوه درجه ورته ولیکل شي، او یوه گناه ورڅخه ورژیري.

په بل حدیث کې راځي: **(وَإِنَّهُ لَيُصِيبُ مُؤْمِنًا نَكْبَةٌ مِنْ شَوْكَةٍ، فَمَا فَوْقَ ذَلِكَ، إِلَّا حُطَّتْ بِهِ عَنْهُ خَطِيئَةٌ، وَرُفِعَ بِهَا دَرَجَةٌ) (۲)**

ژباړه: مومن بنده ته ان چې د غني مصیبت یا له دې نه لوی مصیبت ورورسیږي مگر دا چې هم ورڅخه گناه رژیري او هم پرې یوه درجه پورته شي.

۴ - رنځونه او مرضونه جنت ته د تللو ستر لامل دی، ځکه جنت ته ننوتل په هغو عملونو کېږي چې د نفس بدې راځي، او حدیث کې هم راځي: **(حُقَّتِ الْجَنَّةُ**

بِالْمَكَارِهِ) (۳)

(۱) صحیح مسلم: (۲۵۷۲)

(۲) مستند احمد: (۲۵۲۶۴)

(۳) صحیح البخاري: (۶۱۸۷) صحیح مسلم: (۲۸۲۲)

ژباړه: جنت په مشقتونو کې نغبتل شوی دی. همدارنګه نبي کریم صلی الله عليه وسلم هغې بنځې ته چې چپه به پرې راتله ورته وویل: **(إِنْ شِئْتَ صَبَرْتَ وَلَكَ الْجَنَّةُ) (۱)**

ژباړه: که دې خوښه وي په مرض دې صبر وکړه او ستا برخه به جنت وي. او په قدسي حديث کې راځي: **(إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتِيهِ فَصَبْرٌ، عَوَظَتُهُ مِنْهُمَا الْجَنَّةُ) (۲)**

ژباړه: زه چې کله خپل بنده په دواړو سترګو وازموم او هغه پرې صبر وکړي نو ضرور به ورته په بدل کې جنت ورکړم نو مرضونه او ازمیښتونه او خفګانونه جنت ته د تللو لاملونه دي.

۵ - له اور څخه خلاصون: په حديث کې راځي له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی: **(أَنَّهُ عَادَ مَرِيضًا، وَمَعَهُ أَبُو هُرَيْرَةَ مِنْ وَعْكَ كَانَ بِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَبْشِرْ فَإِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: هِيَ نَارِي أَسْلَطَهَا عَلَى عَبْدِي الْمُؤْمِنِ فِي الدُّنْيَا، لِيَتَكُونَ حَظُّهُ مِنَ النَّارِ، فِي الْآخِرَةِ) (۳)**

ژباړه: نبي صلی الله عليه وسلم د يو ناجوړه پوښتنه کوله او ابوهريره رضي الله عنه هم ورسره و، نو رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته وویل: مبارک دې شه، الله پاک وايي: تبه زما اور دی چې خپل مومن بنده ته يې په دنيا کې استوم په دې خاطر چې د اخرت برخه اور ورته په دنيا کې ورسپري.

(۱) صحیح البخاري: (۵۶۵۲) صحیح مسلم: (۲۵۷۶)

(۲) صحیح البخاري: (۵۶۵۳)

(۳) سنن ابن ماجه: (۳۴۴۰)

او له عائشې رضي الله عنها نه مرفوعا روايت دی فرمايي: **(الْحُمَى حَظٌّ كِلِّ مُؤْمِنٍ**

مِنَ النَّارِ) (۱)

ژباړه: تبه له اور څخه د هر مومن برخه ده.

۶ - : له گناهونو څخه الله پاک ته د بنده سالم ستنبدل او له خپل غفلت نه رابیدارېدل، ځکه مرضونه او تکلیفونه له الله څخه غافل انسان الله ته ډېر ښه راستنوي او له گناهونو نه یې رابندوي، ځکه چې دغه شان انسان باندې کله هم الله پاک مرضونه کېږدي نو خپل ضعف او ذلت او فقر په سمه معنا وپېژني او د الله په حق کې خپل تقصیرات ورته معلوم شي، الله پاک فرمايي: **(وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا**

إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ) (۲)

ژباړه: له تا نه مخکې امتونو ته مونږ استازي استولي ول نو د عصیان په صورت کې مو په دې خاطر په فقر او مرضونو ونيول چې بېرته خپل رب ته رجوع وکړي. امام طبري رحمه الله فرمايي: مونږ په سخت په فقر او مرضونو ونيول په دې خاطر چې ما ته به پکې عاجزي پیدا شي او عبادت کې به اخلاص پیدا کړي. (۳)

شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله فرمايي: له هغه نعمت څخه چې له الله څخه دې غافله کوي هغه مصیبت ډېر ښه دی چې الله ته دې راستنوي (۴).

۷ - : د الله په تېرو او راروانو نعمتونو باندې انسان خبرول، په مرض او رنځ باندې الله پاک تا ته د ډېرو هغو نعمتونو ارزښت درښايي چې په صحتمندي کې یې ته

(۱) سلسلة الأحاديث الصحيحة: (۸۸۱) مسند البزار: (۷۸۵)

(۲) سورت أنعام: (۴۲)

(۳) تفسير الطبري: (۳۵۵/۱۱)

(۴) تسلية أهل مصائب: (۱۷۵)

په ارزښت نه پوهېدې، نو په دې سره ته د خپل رب د نعمتونو مزیده شکریه ادا کړې او د افسان لپاره دا د لویې گټې خبره ده.

۸ - په مرضونو باندې تا ته خپل هغه ناجوړه مسلمانان وروڼه دريادیري چې ته ترې د خپلې صحتمندۍ په حالت کې ناخبره وې، نو په دې سره ته کولی شې چې حقوق یې په سمه توګه ادا کړې شې، د هغوی پوښتنه وکړې او حاجتونه یې پوره کړې چې په دې سره د هغوی تکلیف ډېر کمیري او پوره تسلیت یې کیري، او هغه اسباب به ورته شته کړې چې د ناجوړه د صحت سبب جوړېږي او د هغوی لپاره د صحت دعاګانې کول او داسې نورې ډېرې گټې او فایدې.

۹ - په حسي مرضونو سره له زړه څخه د کبر او غرور، د بخل او ځان خوښۍ، د حسد او کینې او د زړه ټول مرضونه له منځه ځي.

ابن القيم رحمه الله فرمایي: په دردونو او مرضونو کې د هغه چا زړه او روح ته ګټه ده چې څوک ژوندی وي، ځکه د زړونو او روح زندګي په بدني مرضونو او مشقتونو کې نغښتل شوې ده.

مرضونه د الله لورینه ده:

د مرض متعلق له تېرو ګټو او فایدو څخه مونږ ته معلومه شوه چې مرضونه او رنځونه د الله له پلوه نعمت او لورینه او رحمت دی، لکه څنګه چې مونږ په صحتمندۍ خوشالېږو داسې به سلف صالحین په مرضونو خوشحالېدل، نبی کریم صلی الله علیه وسلم د پیغمبرانو او صالحینو بندګانو د مرضونو او مصیبتونو د ازموینې متعلق وايي: **(وَإِنْ كَانَ أَحَدُهُمْ لَيَفْرَحُ بِالْبَلَاءِ، كَمَا يَفْرَحُ أَحَدُكُمْ**

بِالرَّخَاءِ) (۱)

(۱) سنن ابن ماجه: (۵۰۴۵) سلسلة الأحاديث الصحيحة: (۱۴۴)

ژباړه: په هغوی کې به هر څوک په مصیبت داسې خوشحالبده لکه تاسو کې چې څوک په سهولتونو خوشحالیږي.

ابن القيم رحمه الله وايي: چې الله پاک درباندي هر څه کوي ته ورڅخه خوشحاله اوسه، هغه چې له تا څخه څه منعه کوي په دې خاطر چې نور ډېر څه درکړي، او تا چې په کومو ازمیښتونو کې اچوي په دې خاطر چې تا ته عافیت درکوي، او ناجوړه کوي دې هم ځکه چې صحت درته درکړي، او چې مړ کوي دې هم په دې خاطر چې بېرته دې راژوندی کړي، پام کوه چې بیخي ترې نارضا نه شي ورنه له سترگو به یې ولویږي (۱).

سفیان ثوري رحمه الله وايي: هغه سړی جاهل دی چې مصیبت ته نعمت نه وایي او سهولت ته مصیبت نه وایي (۲).

په هر مسلمان باندې د هغه د ایمان په اندازه مصیبت راځي:

عائشه رضي الله عنها فرمايي: (مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَشَدَّ عَلَيْهِ الْوَجَعُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (۳)

ژباړه: د نبی صلی الله علیه وسلم نه بغیر مې څوک ډېر درمند نه دی لیدلی.

د مریض لپاره زیږي:

کوم طاعت او الله ته د قربت عملونه چې ته کوې او مرض دې ورڅخه رابندوي نو که ته یې ونه کړې هم درته اجر او ثواب درکول کیږي، رسول الله صلی الله

(۱) مدارج السالکین: (۲/ ۲۰۸)

(۲) حلیة الأولیاء: (۷/ ∞)

(۳) صحیح البخاري: (۵۶۴۶)، صحیح مسلم: (۲۵۷۰)

عليه وسلم فرمايي: (إِذَا مَرَضَ الْعَبْدُ، أَوْ سَافَرَ، كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا

صَحِيحًا) (۱)

ژباړه: کله چې څوک ناجوړه شي او یا سفر وکړي نو د هغه عبادت اجر ورله لیکل کېږي چې د عدم سفر او د صحت په وخت کې به یې کو.

او له انس رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم

فرمايي: (إِذَا ابْتَلَى اللَّهُ الْعَبْدَ الْمُسْلِمَ بِلَاءٍ فِي جَسَدِهِ، قَالَ لِلْمَلَكِ: اكْتُبْ لَهُ صَالِحَ

عَمَلِهِ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُ، فَإِنْ شَفَاهُ، غَسَلَهُ وَطَهَّرَهُ، وَإِنْ قَبَضَهُ، غَفَرَ لَهُ وَرَحِمَهُ) (۲)

ژباړه: الله پاک چې کله کوم بنده په خپل بدن کې ازمېښت کړي نو ملک ته

ووايي: د ده پسې هغه نېک عملونه لیکه چې ده به کول، نو که الله ورته صحت

ورکړي نو په مرضونو یې وينځلی او پاک کړی وي، او که په مرض کې یې وفات

کړي نو بخشش یې ورته کړی وي او رحم یې پرې کړی وي.

نو ناجوړه وروړه! دا ستا واجب جوړېږي چې په مرض او رنځ باندې صبر وکړې،

شیخ الاسلام رحمه الله وایي: د ديني امامانو په اتفاق سره په مصیبتونو باندې صبر

کول واجب دي (۳).

ابن القيم رحمه الله وایي: په مصیبتونو باندې صبر کول د امت د علماؤ په اجماع

باندې واجبې کار دی، صبر د ایمان نیمه برخه ده، ځکه ایمان دوه برخې دی، نیم

ایمان صبر او نیم یې شکر دی. بیا وایي: او صبر په دریو شیانو منځ ته راتلای شي:

(۱) صحيح البخاري: (۲۹۹۶)

(۲) مسند احمد: (۱۳۷۲).

(۳) تسلية أهل المصائب: (۱۳۳).

نفس له جزع فزع او غم او غصې نه رابندول، مخلوق ته له شکایتونو نه ژبه رابندول، او د بدن غړي له هغو کړنو رابندول چې له صبر سره ټکر لري.

بیا ابن القيم رحمه الله د صبر انواع ذکر کړي وایي: د صبر یو ډول دا دی چې الله پاک د صابرينو صفت کړی دی، له صابرينو سره هغه مینه لري او په خاص معیت ورسره وي، او په دې برخه باندې د الله ډېر قراني ایتونه غږیدلي دي، د نمونې په توګه:

الله پاک فرمایي: (وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ) (۱)

ژباړه: او هغه خلک چې په سختیو او مرضونو او د جنگ په مهال صبر او حوصله کوي، نو همدوی په ایمان کې رښتني دي او همدوی متقیان دي.

او الله پاک فرمایي: (وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ) (۲)

ژباړه: له صبر کونکو سره الله مینه کوي.

او الله پاک فرمایي: (وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ) (۳)

ژباړه: او صبر کوی، په یقین سره چې د صبر کونکي ملګری الله پاک دی.

او ځینو سلفو صالحینو به ویل: صبرناکو خلکو د دنیا او آخرت خیر یوږ، ځکه چې الله ورسره په خاص معیت باندې وي.

او الله پاک فرمایي: (قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ) (۱)

(۱) سورت بقره: (۱۷۷)

(۲) سورت ال عمران: (۴۶)

(۳) سورت انفال: (۴۶)

ژباړه: ورته ووايه ای پېغمبره! ای زما بندگانو چې ایمان مو راوړی دی له خپل رب نه وویږئ، په دې دنیا کې چې څوک نېک کار وکړي نو بدله یې حسنه ده او د الله ځمکه ډېره پراخه ده، او صبرناکو خلکو ته به یې حساب به اجر او ثواب ورکول کېږي.

او نبي صلی الله علیه وسلم فرمایي: (مَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا لَهُ وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ) (۲)

ژباړه: له صبر نه بېر هېڅ چا ته غوره او پراخه نعمت نه دی ورکړل شوی. په دې باب له سلفو صالحینو نه هم بلا ډېر اثار نقل دي: عمر بن الخطاب رضي الله عنه فرمایي: مونږ خوندوره زندگي په صبر کې ترلاسه کړه.

علي رضي الله عنه فرمایي: صبر په ایمان کې داسې مرتبه لري لکه په بدن کې چې یې سر لري.

حسن بصري رحمه الله فرمایي: صبر د خیر له خزانو څخه یوه خزانه ده، الله پاک یې هغه چا ته ورکوي چې د هغه په نیز کریم وي.

په رنځ او مرض باندې د صبر کولو سببونه:

داسې ځینې اسباب شته چې له افسان سره په مرض باندې په صبر کولو مرسته کوي، ځینې یې دا دي:

۱ - په دې علم لرل چې مرض د الله له پلوه تقدیري امر دی، الله پاک فرمایي: (قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا) (۱)

(۱) سورت زمر: (۱۰)

(۲) عدة الصابرين: (۸۵). مدارج السالكين: (۱۵۵/۲)

ژباړه: ورته ووايه: مونږ ته هېڅکله څه شی نه رسيږي مګر هغه چې الله راته لیکلي وي او هغه زمونږ ډېره ښه کارساز دی.

او الله پاک فرمايي: (مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) (۲)

ژباړه: هېڅ مصیبت چا ته د الله له اذن نه بغير نه رسيږي، او څوک چې په الله ایمان لري نو الهي قضا ته به یې د زړه تسلیمي ورهدایت کړي او الله پاک به هر شي باندې پوهه دی.

علقمه رحمه الله فرمايي: په ایت کې مذکور شخص هغه څوک دی چې کله هم ورته تکلیف ورسېږي نو پوهه شي چې د الله له پلوه دی نو هم پرې راضي شي او هم ورته ځان تسلیم کړي.

۲ - په دې باید ستا یقین جوړ شي چې الله پاک په تا باندې ستا نه او هم له ټولو خلکو نه ډېر مهربانه دی، الله پاک فرمايي: (كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ) (۳)

ژباړه: الله پر ځان باندې مهرباني کول لیکلي دي.

او نبی صلی الله علیه وسلم فرمايي: (لِلَّهِ أَرْحَمُ بِعِبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بَوْلِدَهَا) (۴)

ژباړه: له دې (مور) نه هم الله پاک په خپلو بندگانو باندې ډېر مهربان دی. چې کله ته په دې باندې سم صحیح پوهه شي چې الله پاک په تا باندې ستا نه هم ډېر

(۱) سورت توبه: (۵۱)

(۲) سورت تغابن: (۱۱)

(۳) سورت أنعام: (۱۲)

(۴)

مهربان دی، نو د هغه قضا او پرېکړې ته تا تسلیم کړې او د الله په تدبیر درته د صبر تلقین درکوي.

۳ - : ته باید په دې پوهه شې چې د مصیبتونو په دوران کې صبر په تا باندې د الله حق دی، ځکه صبر د الله پاک پټ عبادت دی.

۴ - : د مرض او مصیبت په مهال باید ته هغه گټې او فایدې ځان ته ریاډې کړې چې مخکې یې ذکر وشو.

۵ - : ته باید په دې پوهه شې چې په رنځ او مصیبت باندې الله پاک په تا د خیر اراده کړې ده، په حدیث شریف کې راځي: (مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصَبِّ مِنْهُ) ^(۱) ژباړه: الله چې په چا باندې د خیر اراده ولري نو په مصیبتونو یې وازموي.

۶ - : ته باید په دې پوهه شې چې په مرض یا نورو مصیبتونو باندې د انسان امتحانول په دې دلیل دی چې له دغه بنده سره الله محبت کوي، نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي: (عَظُمُ الْجَزَاءُ مَعَ عَظَمِ الْبَلَاءِ، وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا، وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السُّخْطُ) ^(۲)

ژباړه: لوی اجر د لوی مصیبت سره وي، الله پاک چې کله له کوم قوم سره مینه کوي نو مصیبتونه پرې راوړي، که څوک یې په مصیبتونو راضي وي الله به ورڅخه راضي وي او که څوک پرې نارضا وي نو الله به ترې نارضا وي.

۷ - : د صبر په کولو بل مرستندویه دا دی چې ته په دې پوهه شې چې جزع فزع تا ته هېڅ گټه نه شي رسولی، بلکې ستا غمونه او دردونه لا ډېروي او ثواب دې له

(۱) صحیح البخاري: (۵۶۴۵)

(۲) سنن ابن ماجه: (۴۰۳)، سنن الترمذي: (۲۳۹۶).

منکولو اوباسي، لکه مخکې حديث کې ورته اشاره وشوه (وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السُّخْطُ)

۸ - : مرگ او له دنيا څخه کوچېدل ډېر ډېر يادول، د مرگ يادول انسان ته د مرضونو تنگي سختي اسانوي او د ثواب او اجر دروازې ورته پرانيږي، له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي کريم صلى الله عليه وسلم فرمايي: (أَكْثَرُوا ذِكْرَ هَازِمِ اللَّذَاتِ، فَمَا ذَكَرَهُ عَبْدٌ قَطُّ وَهُوَ فِي ضَيْقٍ إِلَّا وَسَّعَهُ عَلَيْهِ، وَلَا ذَكَرَهُ وَهُوَ فِي سَعَةٍ إِلَّا ضَيَّقَهُ عَلَيْهِ)^(۱)

ژباړه: مرگ ډېر يادوئ، د تنگۍ په وخت کې هېڅ څوک مرگ نه يادوي مگر تنگي پرې پراخوي، او په پراخه حالت کې يې څوک نه يادوي مگر پرې راتنگوي بې.

عمر بن عبدالعزيز رحمه الله وايي: که په دنيا کې بدترين حالت کې وې نو مرگ راپا دکره درته به اسان شي^(۲).

۹ - : په مرض او رنځ باندې د صبر بل سبب دا دې چې په دنيا دې د دار البتلاء علم راشي چې دنيا د غمونو، دردونو او ستړو ستونزو کور دی، الله پاک فرمايي: (لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ)^(۳)

ژباړه: مونږ انسان په سختيو او تکليفونو کې پېدا کړی دی. ځينو سلفو صالحينو به ويل: انسان به دنيوي مصيبتونه او اخروي مشقتونه برداشت کوي.

(۱) صحيح ابن حبان: (۲۹۹۳)

(۲) الفرج بعد الشدة: (۷۶)

(۳) سورت بلد: (۴)

۱۰ - د هغه چا په مرض او رنځ ځان ته تسلي ورکول چې له تا خخه په لوی رنځ او مرض اخته دی.

۱۱ - هغه نعمتونه له یاده نه ویستل چې د رنځونو باوجود درباندي الله پاک پرېښي دي، لکه د ایمان نعمت، د عقل نعمت، د غوږونو او د ژبې نعمتونه او داسې نور.

ابوبکر مزني رحمه الله وايي: که غواړې چې د الله د نعمتونو ارزښت ځان ته معلوم کړې نو سترگې دې رابندي کړه. ^(۱)

۱۲ - په مرضونو باندې د صبر کولو بل سبب دا دی چې ته خپل ځان په صبر کولو مجبور کړې، ځکه حدیث کې راځي (وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصَبِّرْهُ اللَّهُ) ^(۲) ژباړه: څوک چې ځان په زوره صبروي نو الله به د صبر توفیق ورکړي.

۱۳ - تر هر څه وروستنی سبب د صحت انتظار دی، په دې سره مرض ډېر اسانېږي او په صبر باندې له انسان سره مرسته کوي.

ناجوړه انسان ته سپارښتنې:

۱ - د (که چرته) له کلماتو نه به ځان کلک وساتې ځکه دا درباندي د شیطان دروازه بېرته کوي، که ته د هر سبب له مخې ناجوړه شوی یې نو دا بیخي مه وایه که چرته داسې مې کړی وی نو داسې به شوی وی، او که دا مې نه وی کړی داسې به نه وی شوی، ځکه دا په تقدیر باندې اعتراض دی.

(۱) الشکر د ابن ابی دنیا لیکنه: (۶۲)

(۲) صحیح البخاري: (۱۴۶۹)، صحیح مسلم: (۱۰۵۳).

۲ - په دارو درملو او د صحت یابی د نورو اسبابو په استعمال او یا د تجربه کار طبیب په لټه لټون کې درباندي هېڅ گناه نشته، نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي: (تَدَاوُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً) ^(۱) ژباړه: دارو درمل وکړئ، الله پاک هېڅ مرض نه دی ایښی مګر ضروري ورله دارو درمل هم ایښی دي.

دومره ده باید دوو شیانو ته متوجه یو:

(أ) چې دارو درمل د شفاء سبب دی او حقیقي شافي پخپله الله پاک دی،

زړه دې باید له هېڅ طبیب پسې ونه انخلي.

(ب) په حرامو توکو باید هېڅ دارو درمل ونه کړې، ځکه نبی صلی الله علیه

وسلم فرمایي: (تَدَاوُوا، وَلَا تَتَدَاوُوا بِحَرَامٍ) ^(۲)

ژباړه: دارو درمل وکړئ خو په حرامو یې مه کوئ.

۳ - له مرګ نه مه ډارېږه، ځکه رنځ هېڅکله انسان مرګ ته نه نژدې کوي لکه څنګه چې صحت له مرګ نه څوک لرې کولی نه شي:

كَمْ مِنْ صَاحِبٍ مَاتَ مِنْ غَيْرِ سُمْ * وَكَمْ مِنْ عَلِيلٍ عَاشَ حِينًا مِنَ الدَّهْرِ
وَكََمْ مِنْ فَتًى يُمَسِّي وَيُصْبِحُ آمِنًا * وَقَدْ نُسِجَتْ أَكْفَانُهُ وَهُوَ لَا يَذَرِي

ژباړه: ډېر صحتمند خلک له کوم رنځ پرته مړه شول او ډېر رنځوران دي چې تر ډېره وخته ژوندي وي

ډېره ځله یو ځوان باندي سهار او ماښام په صحت او امن کې راشي خو لا خبر نه وي او کفنونه یې ورته تیار شوي وي.

(۱) سنن أبي داود: (۳۸۵۵)

(۲) المعجم الكبير: (۶۴۹)

۴ - : کله چې درباندي مرض سخت شي او دردونه ډېر شي نوموړه خو د مرگ ارزوگانې کوه او مه د مرگ دعا کوه، له انس رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: (لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ الْمَوْتَ لِضَرْ نَزَلَ بِهِ، فَإِنْ كَانَ لَا بَدَ مُتَمَنِّيًّا لِلْمَوْتِ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتِ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي) (۱)

ژباړه: په تاسو کې دې هېڅ څوک د کوم رنځ له کبله د مرگ تمنا نه کوي، که هرومرو يې تمنا لري داسې دې ووايي: اى الله تر هغه مې ژوندې ولره چې ژوند راله خیر او برکت وي، او که مرگ راله ښه وي نو ما وفات کړه.

شيخ عبدالرحمن بن سعدي رحمه الله وايي: په حديث کې له دې څخه منعه راغلې ده چې که په چا باندې مرض يا فقر او يا وېره وي يا په مهلكو کارونو او سختيو کې وي نو د هغې له کبله به د مرگ تمناگانې نه کوي، ځکه دغه د مرگ په تمنا کې گڼ شمېر مفاسد دي لکه: انسان په صبر مامور دی او هغه به په مرض يا نورو سختيو باندې د غضب او غصې اظهار نه کوي، په دې سره د هغه نفسي مورال لا کمزوری کيږي او نا اميدۍ ته ترقي کوي، بل دا چې په مرگ سره د انسان هغه ښک عملونه ختم شي چې دا ورباندې مصروف وي.

۵ - : د مرض په مهال دعاگانې او الله ته ډېر تضرع کوه، ځکه شافي ذات يواځې الله پاک دی، الله پاک فرمايي: (أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ) (۲)

ژباړه: هغه لا بل کوم ذات دی چې د مضطر انسان دعا قبلوي او تکليف ورڅخه پورته کوي.

(۱) صحيح البخاري: (۶۳۵)، صحيح مسلم: (۳۸۰)

(۲) سورت نمل: (۶۲).

د دعا په قبلېدو کې له استعجال نه کار مه اخله، حدیث کې راځي: (يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ، يَقُولُ: دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي) ^(۱)

ژباړه: په تاسو کې د یو چا دعا تر هغه قبلېږي چې عجله یې نه وي کړي، بس ايله دا وایي چې دعاګانې کوم خو نه قبلېږي. بلکې په دعا کې له الحاح څه کار واخله او پوره یقین ولرله چې دعا دې قبلېږي.

په شرعي دمونو ځان دموه ځکه چې شرعي دموونه د الله په اذن سره د شفا مؤثر سبب دی، چې له جملې څخه یې ځینې دموونه دا دي:

سورت فاتحه، قل هو الله احد، قل أعوذ برب الفلق، قل أعوذ برب الناس، په بخاري او مسلم کې له عائشې رضي الله عنها نه روایت دی چې دا به درې ځل لوستل کېږي او په ځان به چوپ کېږي، درمند ځای په خپل نبي لاس باندې مسح کړه او دا دعا ووايه (أَذْهَبِ الْبَاسَ رَبِّ النَّاسِ، اشْفِ وَأَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا بِشَفَاؤِكَ، شِفَاءً لَا يُعَادِرُ سَقَمًا) ^(۲)

ژباړه: ای د خلکو ربه! دا مرض بوځه، ته صحت ورکونکي یې صحت راکړه، ستا له شفا پرته بله کامله شفا نشته، داسې شفا چې هېڅ مرض پرې نه ږدي.

په درمند ځای لاس کېږده او درې ځله (بسم الله) ووايه او بیا اووه ځله ووايه: (أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاطِرُ) ^(۳)

ژباړه: د الله پاک د قدرت پورې د هغه څه له شر نه پناه غواړم چې زه یې اوس محسوس کوم او یا ترې په مستقبل کې وېره لرم.

(۱) صحیح البخاري: (۶۳۴۰)، صحیح مسلم: (۲۷۳۵).

(۲) صحیح البخاري: (۵۶۷۵)، صحیح مسلم: (۲۱۹۱).

(۳) صحیح مسلم: (۲۲۰۲)، سنن ابی داود: (۳۸۹۱).

دمگری به خپلې توکانې په گوته کې راواخلي او له خاورو سره به یې شریکې کړي، په درمند ځای باندې به یې بیا کېږدي او دا به وایي (بِسْمِ اللَّهِ تَرْبَةً أَرْضَنَا، بِرِيقَةٍ بَعْضَنَا، يُشْفَى سَقِيمُنَا، بِإِذْنِ رَبَّنَا) ^(۱)

ژباړه: د الله په نوم، زموږ د ځمکې په ځینې خاورې او زموږ د لږو توکانو سره، په دې خاطر چې زموږ د رب په اذن سره زموږ ناجوړه روغ شي.

۶ - د تل لپاره ډېر استغفار او د الله ذکر کوه او توبې اوباسه.

۷ - په خپل رب دې نېک گومان ولره، ځکه الله پاک په هېڅ چا باندې ظلم زیاتې نه کوي.

۸ - د صحت طمع توقع ولره او پوهه شه چې اسانتیاوې له تکلیفونو وروسته وي او له هرې تنګۍ سره اسانتیاوې وې.

۹ - کاهنان، پالګرو او ساحرانو او دغیو دعوه گرو ته مه ورځه، نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي: (مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً) ^(۲)

ژباړه: څوک چې منجم ته راشي او د خپل حاجت متعلق ترې څه وغواړي نو څلوېښت شپې به یې لمونځ قبول نه شي.

شیخ ابن باز رحمه الله فرمایي: له رنځور سره نه ښايي چې د علم غیب دعوېدارو ته په دې خاطر ولاړ شي چې د مرض نوعیت یې ورته وښايي، او نه ورله د دې

(۱) صحیح البخاري: (۵۷۱۵)، صحیح مسلم: (۲۱۹۴)

(۲) صحیح مسلم: (۲۲۳۰).

جواز شته چې کاهنان په خپلو خبرو کې تصدیق کړي، ځکه دوی له ځانه دروغ وایي^(۱).

۱۰ - د مرض له کبله هغې دنیوي برخې پسې مه بې چروته کېږه چې له لاسه دي ووتله، ځکه ټوله دنیا په دې نه ارزې چې سپړې پسې خفه شي پاتې لا لږه برخه!!
نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمائي: **(لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعْضَةِ مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرِبَةً مَاءً)**^(۲)

ژباړه: که دنیا له الله سره د ماشي د وزر په څېر ارزښت هم درلود نو کافر ته به یې ترې د اوبو گوټ هم نه و ورکړی.

ځکه د رزق کفالت الله پاک په خپله اخستی دی، حدیث کې راځي: **(إِنَّ الرِّزْقَ لَيُطْلَبُ الْعَبْدَ كَمَا يُطْلَبُ أَجَلُهُ)**^(۳)

ژباړه: رزق د انسان تالاش داسې کوي لکه اجل چې یې ورله کوي.
او نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمائي: **(لَا تَسْتَبْطِئُوا الرِّزْقَ، فَإِنَّهُ لَنْ يَمُوتَ الْعَبْدُ حَتَّى يَبْلُغَهُ آخِرُ رِزْقٍ هُوَ لَهُ، فَأَجْمِلُوا فِي الطَّلَبِ)**^(۴)

ژباړه: رزق ته مو دتاخیر په نظر مه گورئ، انسان تر هغه نه مړ کېږي چې خپل اخري رزق ورته نه وي رسېدلی، نو د رزق په طلب کې ښه انداز غوره کړئ.

۱۱ - په تا باندې له رحیم ذات څخه هغه چا ته شکایتونه مه کوه چې رحم درباندي نه شي کولی، نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمائي چې الله پاک وایي:

(۱) مجموع فتاوی ابن باز: (۱۶۱/۸).

(۲) جامع الترمذي: (۲۳۲۰).

(۳) صحيح ابن حبان: (۳۲۳۸).

(۴) صحيح ابن حبان: (۳۲۳۹).

(إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي الْمُؤْمِنَ فَلَمْ يَشْكُنِي إِلَى عَوَادِهِ أَطْلَقْتُهُ مِنْ إِسَارِي، ثُمَّ أَبْدَلْتُهُ لَحْمًا خَيْرًا مِنْ لَحْمِهِ، وَدَمًا خَيْرًا مِنْ دَمِهِ، ثُمَّ يُسْتَأْنَفُ الْعَمَلُ) ^(۱)

ژباړه: کله چې زه خپل مومن بنده وازموم او له ما څخه خپلو ملاقاتیانو ته شکایتونه ونه کړي نو له خپل بند څخه به یې خلاص کړم، او پر داسې غوښه به یې ودان کړم چې له مخکنۍ غوښې نه به یې ښه وي، او داسې وینه به ورکړم چې له مخکنۍ وینې نه به ښه وي او خپل کار روزگار به کوي.

خو که ناجوړه انسان چا ته له شکایت پرته د مرض خبر ورکول غواړي لکه پوښتنه یې ځوابوي یا ورته د طبیب خبر ور اوروي، یا له چا څخه د دارو درملو پوښتنه کوي نو دا جائز دي حرام نه دي.

ابن القيم رحمه الله وايي: کله چې ناجوړه انسان د الله حمد او ثنا وايي او چا ته د خپل مرض علت بیان کړي نو په مذموم شکایت کې نه راځي، خو که د تسخط او د غصې اظهار له مخې څه ووايي نو په مذموم شکایت کې داخلېږي. ^(۲)

ابن حجر رحمه الله وايي: د علماؤ په اتفاق دا څه بده خبره نه ده که مریض خپل ملګري یا طبیب ته د خپل رنځ معلومات ورکړي. ^(۳)

۱۲ - : د خپل توان په اندازه دې د وخت پوره خیال وساته او هغه څه کوه چې ستا لپاره ګټور وي او الله ته دې نژدې کوي، او له ټولو محرماتو څخه په کلکه رابند شه.

(۱) شعب الایمان: (۸۸۰)، صحیح الجامع: (۳۰۱)

(۲) عدة الصابرين وذخیر الشاکرین: (۹۱)

(۳) فتح الباری: (۱۰/ ۱۲۴).

۱۳ - : که د خلکو قرضونه درپورې وي يا دې په چا قرض پورې وي او يا په شی صدقه کول غواړې نو په عاجله توگه يې وصيت نامه نوېشته کړه.

۱۴ - : پردې حقوق په عاجله توگه خلکو ته وسپاره، نبی کریم صلی الله عليه وسلم فرمائي: (مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ، فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ، قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أَخَذَ مِنْ سَيِّئَاتٍ صَاحِبِهِ فَحِيلَ عَلَيْهِ) (۱)

ژباړه: که څوک د کوم مسلمان ورور له ابرو يا د بل کوم څه شي ظلم زياتی په ذمه کې لري نو ځان دې ترې مخکې له دې نه اوزگار کړي چې دينار او درهم به ورسره بيا نه وي نو د ظلم په اندازه به يې له نېک عمل څخه اخستل وشي، او که حسنات نه لري نو د مظلوم گناهونه به راواخستل شي او په ده به بار شي.

۱۵ - : او په اخير کې: که الله پاک درباندي د صحت لورينه وکړه نو حمد او ثنا يې بيان کړه او شکر پرې اوباسه، او په دې ښه پوهه شه چې صحت غټ ترين او عظيمترين نعمت دی، له ناجوړتيا وړاندي دې له صحتمندي څخه او له بوختيا مخکې دې له فراغت نه گټه واخله او خپل صحت او اوزگارتيا دې د الله په اطاعت کې مصروف کړه.

واخر دعوانا أن الحمد لله رب العلمين.